

Leeft VOKA op MARS? (14.1.10)

VOKA beweert dat het ABVV de werklozen in de steek laat wanneer we kritische bedenkingen formuleren bij de huidige controleprocedures. VOKA beweert bovendien dat het Vlaams ABVV hierdoor de recente afspraken rond werkgelegenheid op het Vlaams niveau niet ernstig neemt. Het Vlaams ABVV roept op tot een genuanceerd debat over begeleiding en controle van werklozen.

Van VOKA verwachten we dat het niet alleen op papier, maar ook in de praktijk zijn sociale verantwoordelijkheid opneemt. Aldus het persbericht van het Vlaams ABVV dat wij integraal publiceren.

Het ABVV stelt vast dat - zoals te voorzien was - de werkloosheid in 2010 blijft stijgen en het aantal vacatures slinkt. Tegen deze achtergrond lanceerde het ABVV een oproep om - bovenop de reeds voorziene inspanningen - jobs maximaal te vrijwaren, maar ook om nieuwe kansen op jobs, opleiding en werkervaring te voorzien.

We willen bovendien dat in de huidige context bij de begeleiding en controle van werklozen in het bijzonder rekening wordt gehouden met de kansen op werk, zeker voor de meest kwetsbare werkzoekenden.

Mogen we eraan herinneren dat ook voor ondernemingen bijzondere maatregelen worden genomen in deze crisisperiode.

VOKA maakt een karikatuur van onze voorstellen

Het ABVV is geen voorstander van een onvoorwaardelijk recht op sociale zekerheidsuitkeringen zoals de werkloosheidsuitkeringen. Meer zelfs, we zijn ronduit voorstander van een 'activering van werkzoekenden' als daaronder verstaan wordt: het aanbieden van concrete jobs, werkervaring, opleiding of een passende begeleiding op weg naar werk.

Sinds juli 2004 controleert de RVA systematisch het zoekgedrag van werklozen waarbij bijvoorbeeld de inschrijving in een interimkantoor moet "bewezen" worden. Veel belangrijker dan deze administratieve controle is de effectieve begeleiding en opleiding door de gewestelijke diensten.

Controleren of de werklozen deze concrete kansen op inschakeling aangrijpen, hoort daar bij. Een sanctie wegens het weigeren van passend werk of opleiding of het niet meewerken aan de acties van de bemiddelingsdiensten hoort daar ook bij. In de eerste plaats op basis van de gegevens die de bemiddelingsdiensten, zoals de VDAB, verstrekken aan de RVA. Het zijn immers deze diensten die het best geplaatst zijn om na te gaan wat de kansen zijn op de regionale arbeidsmarkten en die als opdracht hebben om de werklozen te begeleiden en te bemiddelen.

De RVA-procedure 'controle zoekgedrag' moet daarmee rekening houden en maximaal dubbelwerk vermijden. Maar die controle moet - zeker in periodes van massale werkloosheid - rechtvaardig zijn en werklozen, die ondanks herhaalde inspanningen niet aan de bak geraken, niet nodeloos op het matje roepen. En voor die werkzoekenden die het verst staan van de arbeidsmarkt moeten aangepaste procedures voorzien worden en vooral het recht op aangepast werk(ervaring).

De bestaande RVA-procedure 'controle zoekgedrag' moet daarom zo snel mogelijk worden bijgestuurd. In afwachting van die bijsturing pleiten we voor een opschorting van deze RVA-procedure.

We hebben geen sociale lessen te krijgen van VOKA

VOKA maakte zopas zijn visie bekend op de toekomst van de pensioenen. Het pleit daarin voor het uitdoven van brugpensioenen en ambtenarenpensioenen en voor het inkrimpen van de gelijkgestelde periodes bij de berekening van de pensioenen (werkloosheid, ziekte ...).

VOKA is ook altijd voorstander geweest van beperking in de tijd van werkloosheidsuitkeringen. Laat de werkzoekenden dus maar oordelen wie het best hun belangen verdedigt!

Wij verwachten van VOKA wel dat het zijn sociale verantwoordelijkheid opneemt en zijn schouders zet onder de uitvoering van de werkgelegenheidsafspraken die in Vlaanderen werden gemaakt inzake werkervaring, sociale tewerkstelling, opleiding, stageplaatsen...

Want daar is het ons allemaal toch om te doen, of niet?

.